

Anna Godzina (Chisinau, Moldavië, 1990) woont en werkt in Antwerpen. Ze studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, waar ze in 2019 haar Master behaalde. Haar werk werd tentoongesteld in het S.M.A.K. in Gent (2017), de Beursschouwburg in Brussel (2018), ERGO in Athene (2020), het M HKA in Antwerpen (2021) en op de Art Encounters Biënnale in Timisoara (Roemenië, 2023). Deze tentoonstelling is een samenwerking met Werktank Leuven.

Anna Godzina

Earthscapes

29.09 → 01.12.2024

Vleugel 58

Curator

Kevin Gallagher

Grafisch ontwerp

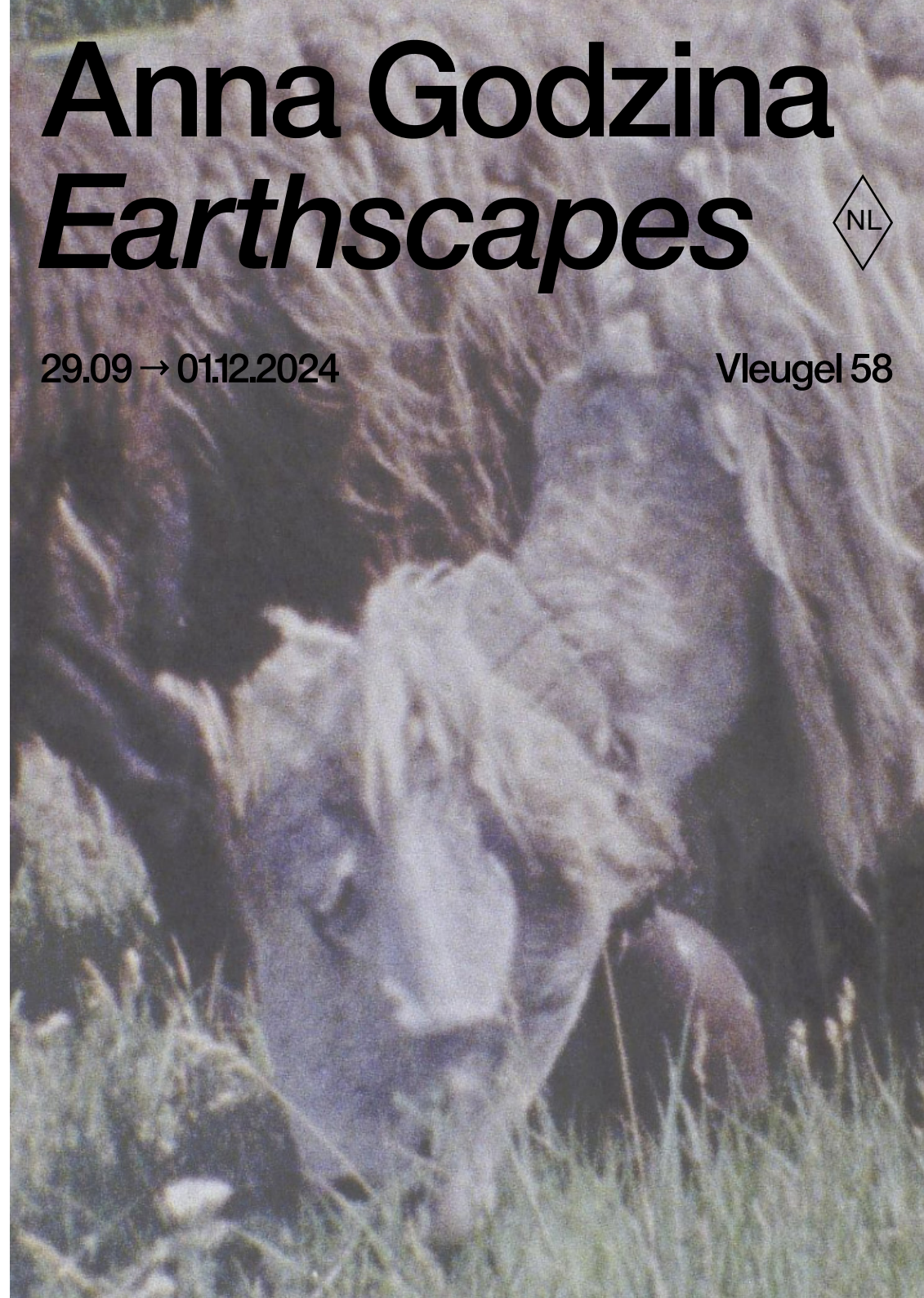
Bureau BoschBerg

Redactie

Marthy Locht

Met dank aan het hele team van Z33.

Dit is een uitgave van Z33. Deze publicatie is verschenen naar aanleiding van *Earthscapes* (29.09 – 01.12.2024) in Z33, Hasselt, België.

“Zodra je elementen zoals magneten en ijzer combineert en ze op elkaar reageren, ontstaat er een soort natuurkracht die het stuwende element van het werk vormt. Zentuinen willen de essentie van de natuur tonen. Dat is ook wat ik probeer te doen door ijzer en magneten te activeren: wijzen op een fenomeen dat in feite een essentieel aspect van de natuur is. Een natuurlijk fenomeen.”

Anna Godzina

Steeds aandachtig voor de geluiden die haar omringen, doorkruist Anna Godzina landschappen en steden. Zwerven is haar onderzoeksmethode. Terwijl ze door een riviervallei in Moldavië trekt of een zentuin in Japan in kaart brengt, verzamelt ze materialen, geluiden en inspiratie voor haar installaties.

Bepaalde eigenschappen van deze gevonden elementen worden geactiveerd of “opgeladen” door eenvoudige apparaten zoals motoren of magneten. Godzina’s sculpturen kunnen draaien of tikken, krommen en krullen,

en soms vallen ze gewoon. Voor haar tentoonstelling in Z33 ontwikkelde Anna Godzina nieuw werk waarin ze via beeld en geluid een unieke interpretatie van een landschap tracht te scheppen.

In *Earthscapes* – een installatie die zich uitstrekt over meerdere ruimtes – laat Godzina zich inspireren door twee totaal verschillende plaatsen: de Karesansui tuin bij de Ryōan-ji Tempel in Kyoto, Japan, en de vallei van de Dnjestr, een rivier in haar geboorteland Moldavië.

Kamer 1

De plaatsing van de vijf lage platforms in de eerste kamer is gebaseerd op de vijf “stenen eilanden” in de Ryōan-ji tuin in Kyoto. Op elk platform ligt ijzerpoeder dat afkomstig is van een verroeste zeeoering. Wanneer zeewater voortdurend over een ijzeren oppervlak stroomt, gaat het roesten en wordt het broos en zacht. Godzina verwijderde het ijzer zorgvuldig van de verwoeste muur en maalde het fijn in haar atelier. Ze verspreidde het ijzerpoeder over de vijf rechthoekige platforms die je misschien doen denken aan een reeks ondiepe zandbakken.

Net onder het poederoppervlak ligt de tweede component van het werk verborgen: een aantal mechanische armen met sterke magneten draaien langzaam rond. Elke rotatie zet het ijzer in beweging; elke keer als de magneet eronderdoor gaat, staan de stekelige deeltjes rechtop. Die voortdurende beweging kerft concentrische ringen in het poederachtige oppervlak van de sculptuur. Deze rimpelende patronen weerspiegelen het landschapsontwerp van de Ryōan-ji zentuin, waar grind zorgvuldig in golfachtige vormen wordt geharkt.

Kamer 2

Tijdens Anna Godzina’s reizen door de landelijke vallei van de Dnjester werd ze getroffen door de aanwezigheid van rinkelende bellen van grazende schapen. Voor haar werden deze bellen een herkenningspunt van de vallei.

In de tweede zaal installeerde Godzina vijftien schapenbellen in verschillende stijlen. Ze hangen hoog aan de muur, buiten handbereik. De klokken zijn zo geprogrammeerd dat ze een klankweergave van een kudde grazende schapen creëren. Neem de tijd om naar de soundscape te luisteren. Misschien hoor je hier en daar herhaalde fragmenten, als kabbelende rimpelingen in metaalachtig zand.

Kamer 3

De visuele, ruimtelijke en auditieve dialoog tussen de landschappen gaat verder in de laatste ruimte. Daar toont Godzina een 8mm-film die ze op locatie in de Dnjester vallei heeft opgenomen. Op bepaalde momenten vallen de het geluid van de vorige ruimte en het beeld van de video samen als sterren die uitlijnen aan de hemel.

Het landschap als genre in de schilderkunst ontstond in de 16de-eeuw in de Lage Landen. Een schilder herschept de aarde op een plat vlak. Opvallend genoeg spreken we van een landschap als we het hebben over een afbeelding van de aarde (een schilderij), maar ook als het gaat over het vormen van de aarde tot een afbeelding (een aangelegde zentuin). Misschien is dat ook de taak die Godzina zichzelf stelt: de aarde niet alleen weergeven, maar ook herscheppen.